

C Advent 1
Kompaszondag
M. Assumpta
1 december 2024

Eerste lezing (Jer., 33, 14-16)

Uit de profeet Jeremia

De profeet Jeremia sprak:
Luister naar de Heer onze God, hij zegt:
'Niet lang meer
en jullie zullen zien gebeuren wat ik ooit beloofd heb
aan de mensen van Israël en van Juda.
Uit de nakomelingen van koning David
zal iemand geboren worden,
die het land rechtvaardig en eerlijk zal besturen.
Dan zal Jeruzalem weer jullie hoofdstad zijn,
en een veilige stad om in te wonen.
En zij zal genoemd worden:
'God heeft ons gered'.

Tweede lezing (1 Tess., 3, 13-4, 2)

Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de kerkgemeenschap in Tessalonica

Zusters en broeders,
Het is mijn droom dat jullie, begeesterd door de Heer Jezus,
een voorbeeld zijn van liefde.
Liefde voor mekaar, maar ook voor alle mensen.
Hou van mekaar, zo sterk als ik van jullie hou.

Ik bid de Heer,
dat hij jullie de nodige kracht geeft
om een voorbeeldig leven te leiden, een heilig leven.
dat voldoening schenkt aan God.
Wanneer onze Heer Jezus terugkomt,
zullen jullie delen in zijn vreugde,
samen met allen die zich hebben ingezet
voor een liefdevolle wereld.

Daarom, zusters en broeders,
houd je aan de voorschriften die ik jullie vanwege de Heer heb gegeven.
Dat immers is het soort leven waar God van houdt.
En weet dat je daar altijd meer kunt in groeien.

Evangelie (Lc., 21, 25-28. 34-36)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

In die tijd zei Jezus tegen zijn leerlingen:
'Er zullen rampen komen over onze wereld,
Zon, maan en sterren zullen uit evenwicht geraken.

De zee zal bulderen, en de mensen zullen radeloos zijn van angst.
Doodsbang zullen ze zijn, om wat er met de wereld zal gebeuren.
Het zal zijn alsof de hemel zijn macht aan het verliezen is.

Maar op dat moment zal men de Mensenzoon zien komen,
gezeten op een wolk,
groot en machtig, een prachtig beeld.

Als jullie dat zien moeten jullie opstaan, het hoofd omhoog.
Want het is de tijd van jullie redding.
Bereid je voor op deze dag,
zorg dat jullie aandacht niet verslapt
door de zorgen van het leven, of de roes van dronkenschap.
Want die dag zal plots komen, onverwacht.
Hij zal zijn als een valkuil voor de mensen van de hele wereld.

Volg daarom deze raad:
wees altijd waakzaam,
vraag God de kracht, om rechtop te blijven bij wat er zal gebeuren,
en om vol vertrouwen voor de Mensenzoon te kunnen staan.

Homilie

Zusters en broeders, jongens en meisjes,

Op het einde van het vorige schooljaar, meer bepaald op woensdag 26 juni deed zich in een grot in het noorden van Spanje een ongeval voor.
Een echtpaar was erin afgedaald voor wetenschappelijk onderzoek.
In het enorme doolhof van onderaardse gangen raakten ze de weg kwijt, en vonden de uitgang niet meer.
Ze zaten 500 meter onder de grond, volledig afgesneden van de buitenwereld en wisten helemaal niet of er hulp zou komen.
Toen ze 's avonds niet naar boven kwamen werd er alarm geslagen, en een ploeg van vijftig mensen begon koortsachtig te zoeken om hen te vinden.
Het heeft meerdere dagen geduurd eer ze gevonden en gered werden.

Achteraf verklaarden ze: we zijn rustig gebleven, want we hebben er altijd in geloofd dat ze naar ons op zoek zouden gaan.
Nochtans moet dat daar zeer beangstigend zijn geweest: donker, koud, eten en drinken die oprakten, ...
'En toch,' zegden ze 'hebben we nooit de hoop verloren. We zijn altijd blijven vertrouwen.'

Van waar haalden zij dat vertrouwen? Omdat ze wisten dat er mensen waren die om hen gaven, die hen niet in de steek zouden laten. Ze waren er zeker van: die zullen wel iemand sturen om ons te redden.

Meisjes en jongens, dat is toch ook zo bij jullie.
Als iemand van jullie iets overkomt, dan zegt die toch ook: 'Als papa of mama het

weet, dan komt die wel om mij te helpen. Papa en mama zullen mij niet in de steek laten. Want ze zien me graag. Ze zullen wel iemand sturen om me uit de penarie te helpen.'

Zusters en broeders,

Dat is hopen: ze zullen wel iemand sturen om redding te brengen.

En dat geldt ook voor onze wereld.

Ook onze wereld heeft redding nodig.

Het gaat er niet goed. We maken duistere tijden mee – oorlogen, rampen, aanslagen – en het is zo moeilijk om een uitweg te vinden.

En toch mogen we de hoop niet verliezen.

Want, ja, er is iemand die ons niet in de steek zal laten, iemand die om ons geeft.

En die zorgt ervoor dat er altijd wel mensen zullen zijn, die tegen alle wanhoop in, toch blijven geloven dat het zin heeft om stappen te zetten naar vrede en mekaar de hand te reiken, dat het zin heeft te blijven meebouwen aan een beter klimaat, dat het zin heeft te blijven strijden tegen vreemdelingenhaat en discriminatie.

Ze halen niet zo dikwijls het nieuws, maar ze zijn er en ze houden vol.

En hoe klein en verborgen hun inbreng ook is, zij zijn de wijzer van het kompas dat naar een betere wereld laat zien.

En ze geven ons de kracht om het ook niet op te geven, om elk op onze plaats te kiezen voor het goede, te kiezen voor liefde in plaats van haat, voor vergeving in plaats van wraak, voor mildheid in plaats van bitterheid.

Het is door zo een mensen dat Gods liefde – in kleine vlammetjes – wordt doorgegeven.

Het is door hen dat de hoop niet gedooft wordt, dat we – ondanks alles – weten dat de vlam van de liefde niet te doven valt, dat uiteindelijk het goede zal overleven.

Ja, de liefde is het kompas van de hoop.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.